

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

Da si Švicarska slovi zaradi svojih visokih planin, nismo si jih pa mi dosti zavžili, ker smo se bolj po severni strani vozili; le-ta je bolj plana. Železna pot drži po zelenih dolinah med zmernimi bregovi. Da je pa svet tukaj že višji, kakor pri nas, kaže to, da so okoli Berna še zdaj pšenico kosili. Po dolinah so raztresene lepe snažne hiše in hišice, pravih vasi malo vidimo. Hiše imajo tako nizka okna, da bi človek prav lahko skozi okno v hišo stopil.

Na postaji Baden smo videli na jug podrtine gradů Habsburg, kjer so nekda bivali grofi Habsburški, pradedi naše slavne cesarske rodbine. V Freiburgu, ki je dobro katoliško mesto, smo na postaji zapeli „lurško Marijino“, in precej smo peli skupej, mi v vozih in oni, ki so nas prišli pozdravljat, zunaj na postaji.

Vozimo se silno naglo. Iz vozov donijo pobožne pesmi, sv. rožni venec in lavretanske litanije. Romarski duh se med nami bolj in bolj vživlja. Nek star duhovnik se je prav jokaj od veselja. Drug duhovnik iz Šlezije mi je rekel: Od samega veselja ne morem niti moliti, niti peti. Po vozovih smo skup nametani stari in mladi, duhovniki in svetni, visokega in nizkega stanú, kakor nas je pač Bog dal, in to je prav, ker namreč Bog ne gleda na osebo, tudi njegova blažena Mati ne bode gledala na osebo, ampak na srce.

Že vidimo Genevsko jezero. To so vam krasni kraji. Na južni strani prelepe gorice; tukaj bi se mi Slovenci naj učili, kako se gorice obdelujejo. Med temi goricami je kraj jezera lično mesto Lausanne in ob koncu jezera mesto Geneva, ki je največje švicarsko mesto, kjer je nekda zvonec nosil svojeglavni krivo-verec Kalvin. Na severu obdaja pečevje jezero, ki ziblje svoje zeleno valovje, kakor če veter zaziblje zeleno žito.

Ko se proti Genevi peljamo, vzdignejo zopet planine svoje glavo iz megl in nas radovedno gledajo, odkod da smo prišli in kam da gremo, ter se čudijo, da nas je toliko. Pa nas je tudi dosti, 587 nas je, Slovencev nas je štajerskih 22, koroških 6, kranjskih in primorskih 10. Iz slov. Štajerja se udeležijo romarske poti v Lourdes: Vlč. gg. kanoniki: Fr. Kosar, Fr. Ogradi, in dr. I. Križanič, ud odbora romarskega. Čč. gg.: Hajšek A., dekan, Janžek Edvard, župnik, Peter Skuhala, župnik, Žičkar Jožef, vikar, Caf Jakob, kaplan, Slekovec Matej, kpl., Lopič Janez, kpl. v Čmureku. Gg.: Jurič Fr., frater, Rotman Jožef, učitelj v pokoju, Pomprein Jurij, krčmar, Zanier Norbert, trgovec iz sv. Pavla, Bezjak Fr., posestnik, Poteko Fr.,

posestnik. Arnuš Liza, Golavšek Marija, Huber Ivana, Lorgier Lenika, Lorgier Julika, Vok Jozefa.

Okoli štirih popoldne pridrdramo na Francosko mejo, v postajo Bellegarde. Tukaj moramo vsi izstopiti, da nam Francozi preiščejo naše culice, če bi kdo imel kaj tacega v torbi, od česar se colnina plačuje — prav tako, kakor bi bili ubogi romarji kaki tihotapeci. To so Švicarji bolj pošteno z nami raynali in nas niso preiskavali. Vojaki so nas obstopili, da jim nikdo ne uide in dvakrat so nas šteli tako zvesto, kakor gospodinja svoje pure, kedar jih zvečer uganja. Za bandero, ki jo nesemo Materi božji v Lourdes v dar, smo morali 300 gld. colnine plačati.

Ko so nas zopet naložili, so leteli z nami na Francosko, kakor bi nas škrat nesel. Vozili smo se skozi dolge tunele in po nerodovitnih skalnatih krajih. Lepši svet se še le takrat odpre, ko smo prisopli na lyonsko polje. V Lyon smo dospeli, ko so ravno večno luč zvonili in luči prižigali. Ko se napotimo v mesto, nas obstopi drhal, ki je kričala, piskala in zvižgala, kakor bi besna bila, mi pa smo naprej korakali ter poiščemo svoja stanovanja. Ker je Lyon dobrega kat. duha, me je ospnilo, da Lyon Marijine romarje tako sprejme; mi smo sodili, da so ljudje od framazanov našantani. Zdaj pa za mizo, ker se želodec že krega, da celi den ni nič toplega dobil, potem pa molit in spat!

(Dalje prih.)

Smešnica 36. Gost: „Gospa krčmarica, meni se zdi, da že smrdi pečenka!“ — Krčmarica: „To je tudi resnica. Pečenka že smrdi malo.“ — Gost: „Po kaj pa mi niste bili tega povedali?“ — Krčmarica: „No, po kaj bi bila to storila, s tem bi vam ja bila tudi apetit vzela.“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so za pogorelce v koroških Kočanah darovali 2000 gld. (Volitev v okrajni zastop Celjski.) Volilci velikega posestva za volitev v okrajni zastop Celjski, ki se bo vršila 15. septembra t. l., zbirajo se 15. septembra ob 9. uri popoldne v prostorih Celjske čitalnice (v hiši g. Strausa.) Vsi narodni velikoposestniki prosijo se, da pridejo gotovo in točno ob 9. uri, da se še zmenijo zaradi kandidatov. Enako se zbirajo volilci iz kmečke skupine na dan volitve eno uro pred volitvo v prostorih Celjske čitalnice.

(Pozor!) Čuje se, da liberalna stranka napenja vse svoje žile, v skupini kmetskih občin okrajnega zastopa Celjskega si pridobiti večino; seveda bo vse napenjanje zastonj, ker gotovih glasov ima omenjena stranka med 20. le v treh

občin — vendarle velevala narodna čast sijajno zmago narodne stranke, zaradi tega se naj vsi narodni župani in volilni možje gotovo udeležujejo volitve!

(Odbor okr. zastopa) V le-ta je okr. zastop v Šoštanju izvolil te-le gg.: J. Vošnjak, posestnik v Šoštanju je načelnik, Fr. Skubic, zdravnik v Velenju, je njegov namestnik, odborniki pa so Dr. J. Lipold, župnik pri sv. Martinu v Velenju, Fr. Vošnjak, posestnik v Šoštanju, Josip Mahan, Miha Tajnik in Franc Steblovnik — vsi posestniki v Šoštanjski okolici.

(Vervegova zvezda) vedno bolj ugašuje. Une dni zbrali so se krčmarji Velikopirške, Dobrnske in Šmartinske občine pri Vervegu, da bi si izvolili za prihodnja 3 leta „reprezentanta“ za vžitninski dac. „Čestni Vervega“ je pri tej volitvi popolnoma propadel. Zastopnikom izvolili so si g. Fr. Orozla, za njegovega namestnika pa g. Braunerja, oba krčmarja na Dobrni. Bodoli krčmarji ob koncu te triletno dobe kaj vplačanega daca nazaj dobili, ne da se še dnes povedati. Vojniška skupina bila je letos srečnejša od „Vervegove.“

(Zlata sv. meša.) Dne 1. t. m. so služili č. g. Martin Sevnik, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Petru pod sv. Gorami zlato sv. mešo. Vlač. g. Fr. Kosar, stolni korar in dolgoletni prijatelj g. zlatomešnika, so imeli slavnostno pridigo in lepo število duhovnikov jih je spremilo v cerkev, v kateri se je, kakor se pravi, le trlo pobožnega ljudstva. G. zlatomešnik so še trdni in daj jim Bog ućakati še mnogo let!

(Nezakonska mati.) Neka Neža St., doma sicer iz dobre hiše blizu Šmarja, a podala se je na polzka pota ter je naposled svojemu otroku črevesa izpustila. Nesrečnico so žandarji vklenili ter jo djali pod ključ.

(Odlikovanje.) C. kr. namestnijski svetnik v Gradcu, g. Julij Seeder prejel je red železne krone III. vrste. Kakor je znano, bil je poprej c. kr. glavar v Mariboru ter si je tukaj dober spomin zapustil.

(Nehvaležnost.) G. Jurij vitez Schönerer je bil v nedeljo dne 5. septembra v Mariboru ter je v sobani pri Götzu 2½ ure govoril in prepričaval vse, ki so ga marali poslušati, da je on izveličar Nemcev. Žal, da še nismo izvedeli, je-li koga s tem prepričal ali pa so ga le zapustili še kot neverni — judje.

(Požar.) V nedeljo, dne 29. avgusta, je bila mala in kratka pločica prišla nad vzhodno Pohorja, vendar pa je na Spodnji Polskavi udarilo v hišo nečega posestnika sredi vasi ter mu jo je ogenj v kratkem času vpepelil.

(Ne zanašaj se na prijatelje!) Na večer 4. t. m. sta se dva stara prijatelja pisar Pokorny in c. k. poštni odpravnik (Postexpeditor) Steiner v Brunecku v gostilnici sešla. Oba

sta nekaj vinjena, nagovori pa Pokorny Steinerja, da naj bi ž njim v bližnjo vas „Lorenzo“ šel. Med potom sproži Pokorny revolver v prsi Steinerja in menec, da še ni mrtev, ga bije s kamenom po sencih, tako da mu je kost stolkel. Potem ga vrže v že poprej skopano jamo. S ključmi, katerih se je polastil, se poda v poštno pisarnico, in vzame 3 polne denarne žaklje, kateri so bili za ekspedicijo pripravljeni z 1470 fl. in se v beg spusti. Ko odpravnik ob 8. uri ni v pisarno, in vsi menijo, da je defraudiral, pride nek kmet povedat, da je v „Lorenzo“ krvav klobuk in palico našel. Na to grejo iskat in najdejo Steinerja v sami krvi ležati, z zemljo pokritega. Morilec Pokornyja so še ravno pred izstopom v Franzensfeste vlovili.

(† G. Miha Žlebir), c. kr. okrajni sodnik v pokoju v Konjicah umrl je dne 26. avg., previden s 83. zakramenti v 83. letu starosti. Naj v miru počiva! Zavoljo prevelike ostrosti mu gotovo ni bilo treba odgovora dajati.

Loterijne številke:

V Gradcu 4. sept. 1886:	15, 42, 10, 19, 28
Na Dunaju „ „ „	9, 49, 79, 36, 20

Prihodnje srečkanje 11. septembra 1886.

Zahvala.

O priliki posvećenja naše cerkve M. B. čistega spočetja izrekamo prirčno zahvalo vsem p. n. dobrotnikom in dobrotnicam svojim ter jim zagotavljamo, da se jih hvaležno spominjamo v vseh naših molitvah, izlasti še pri sv. mešah, ki se bodo odslej v naši cerkvi brale.

V Mariboru, dne 8. septembra 1886.

Šolske sestre

III. reda sv. Frančiška.

Na znanje!

Na c. kr. gimnaziji v Celju se začne šolsko leto 1886/7 dne 17. septembra. Učenci, ki hočejo stopiti v prvi razred, in oni, kateri želé v kak višji razred na novo sprejeti biti, zapisujejo se dne 14. in 15. septembra od 9—12. Te dni naj se oglašajo tudi dosedanji učenci, ki imajo popraviti skušnje. Ostali dosedanji učenci in isti, ki menijo stopiti v pripravnico, sprejemajo se dne 16. septembra.

C. kr. ravnatelj:

P. Končnik,

Dva učenca

takoj sprejme H. M. Stergar v Mariboru, Veliki trg (Hauptplatz.)